

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 011414 14 Квлз
Бања Лука, 07.5.2014. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Стаке Гојковић и Биљане Томић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Ј. Б., због стицаја кривичних дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. Кривичног закона Републике Српске, убиства из члана 148. став 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. у вези са ставом 1. истог Закона, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат др М. М. из Б. Л., против правоснажне пресуде Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 0 011414 13 Кж од 31.10.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 07.5.2014. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Побијаном пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 0 011414 13 Кж од 31.10.2013. године, дјелимичним уважавањем жалбе браниоца оптуженог Ј. Б. преиначена је у одлуци о казни пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011414 13 К од 18.6.2013. године, тако што су оптуженом за кривична дјела, за која је оглашен кривим том пресудом утврђене казне затвора и то за кривично дјело тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у трајању од 6 (шест) мјесеци, за кривично дјело убиство из члана 148. став 1. КЗ РС у трајању од 10 (десет) година, а узета је као утврђена казна затвора у трајању од 2 (два) мјесеца за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. у вези са ставом 1. КЗ РС, па је примјеном одредби члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци, у коју казну му је урачунато вријеме проведено у притвору почев од 25.02.2013. године, па надаље.

Против те пресуде бранилац осуђеног, адвокат др М. М. из Б. Л. је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) из разлога предвиђених одредбом члана 350. став 1. тачка а) и б) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), с приједлогом да се уважавањем Захтјева укину првостепена и другостепена пресуда, или само другостепена пресуда и предмет врати на ново одлучивање.

У одговору на Захтјев, републички тужилац Бранка Милошевић је оспорила основаност Захтјева, образлажући да се повреда одредаба кривичног поступка у виду непостојања разлога о одлучним чињеницама, на коју се Захтјевом указује, не може подвести под повреду права на одбрану, те да је побијана пресуда одлучујући о жалби браниоца оптуженог дала образложење о свим повредама одредаба кривичног поступка на које је жалба указала, па посебно апострофирајући да првостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. тачка г) ЗКП РС предлаже да се Захтјев одбије.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд је испитивање повреда закона, у смислу одредби члана 354. ЗКП РС, ограничио само на оне повреде на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана. Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, као редовни правни лијек, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Осим тога искључена је могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Подносеним Захтјевом браниоца осуђеног, као основ побијања правоснажне пресуде овог суда означена оба наведена законска основа (повреда Кривичног закона и повреда одредаба кривичног поступка у виду повреде права на одбрану), међутим аргументима садржаним у образложењу Захтјева се првенствено доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде, кроз тврдњу да тужилац у оптужници није означио, нити су судови у пресудама утврдили да ли је оптужени радње, које су квалификоване као кривично дјело убиство из члана 148. став 1. КЗ РС, предузео са директним или евентуалним умишљајем а како, према тврдњи Захтјева, у првостепеној и другостепеној пресуди судови нису дали образложење о врсти умишљаја, на тај начин је повријеђено право оптуженог на одбрану из члана 5. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, у чему је садржана и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Тако, интерпретирајући чињенични опис дјела у том сегменту из изреке правоснажне пресуде, на основу своје анализе одвијања догађаја у погледу околности и начина повријеђивања оштећеног В. Ј., услед којих повреда је наступила смрт оштећеног, Захтјевом се развија теза да је оптужени критичног догађаја поступао са евентуалним умишљајем, уколико се неби радило о прекорачењу нужне одбране, али никако са директним умишљајем.

Наведени аргументи захтјева по свом карактеру представљају приговор правилности чињеничне основе побијане пресуде, што не може представљати законски основ за подношење овог ванредног правног средства, нити се на ревизији чињеничног стања може градити теза о повреди Кривичног закона, јер позивање на овај законски основ побијања правоснажне пресуде подразумјева респектовање чињеничне основе побијане пресуде као потпуне и правилне.

Нема мјеста основаности за тврдњу Захтјева да је повреда права на одбрану учињена у првостепеном и у жалбеном поступку, на начин да ни један суд у образложењу своје пресуде није дао разлоге у погледу истакнутог приговора који се односи на врсту умишљаја осуђеног при извршењу наведеног кривичног дјела, а која чињеница је од одлучног значаја и за висину казне.

Наиме, право на образложење пресуде има суштински значај за остваривање права на жалбу и ово право без сумње улази у спектар права која одражавају правичност поступка и обезбјеђују равноправност странака у поступку. Међутим садржај образложења је условљен природом одлуке и карактером приговора, а обавеза суда да образложи своју одлуку не подразумјева нужно то да се у пресуди образложе сви приговори и да се одговори на све наводе странака, него се ограничава на потребу да се у образложењу наведу разлози за чињенице од одлучног значаја на јасан и разумљив начин.

Супротно тврдњи Захтјева образложење првостепене пресуде садржи разлоге (страна 17. пасус 2.) за утврђени облик виности оптуженог при извршењу дјела, који се према утврђењу те пресуде огледа у свијести оптуженог да ће пуцајући из пиштоља у правцу оштећеног В. Ј. истог лишити живота, па је и хтио наступање такве посљедице.

Дакле, према разлозима у образложењу првостепене пресуде виност оптуженог при извршењу наведеног кривичног дјела се огледа у директном умишљају, па када се другостепени суд у образложењу своје пресуде, која се Захтјевом побија, позива на разлоге из образложења првостепене пресуде, прихватајући их као мјеродавно образложење, у погледу жалбеног приговора који се односи на облик умишљаја, као чињенице од одлучног значаја, онда се на приговору Захтјева, заснованом на тврдњи о недостатку образложења за наведени жалбени приговор у побијаној другостепеној пресуди, не може градити тврдња да је образложење те пресуде захваћено мањкавостима који манифестују повреду права на одбрану, као облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Из изнијетих разлога, овај суд налази да поднесени Захтјев браниоца осуђеног није основан, јер повреде закона на које се позива подносилац Захтјева нису учињене, ради чега је у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС одлучено као у изреци, тако што је Захтјев одбијен, као неоснован.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић